

Eruditio utilis ad oia supradicta.

operandi quia hoc deus permittit vt agnoscas te i firmum cōtinue diuino auxilio indigere. nihilq; boni p ipsū posse perficere q̄tūcūq; cupias ⁊ proponas. Propter quod oportet semper orare nō deficere Ille autē semp orat q̄ nō cessat bene facere et mala vitare desiderat. Si autē ab incepto bono defiteris eo q̄ in oratione nō exaudiris tūc est signum spiritualis edificij quod est conscientie puritas cares principio cui annexa est cognitio proprie vtilitatis ad quod cōsequitur virtus humilitatisque mentem in bono confirmat ⁊ facit hominem contentari de omnibus iudicijs ⁊ permissionibus diuinis circa omnes creaturas ⁊ se. Dum enim in veritate ipsum agnoscis omnibus compateris nullum odis. nulli inimicaris. Pl⁹ gaudes de passionibus et penis corporalibus q̄ de consolationibus carnalibus. quia tu vides ista meruisse et esse vtilia hec autē esse periculosa. Sic ergo omnia preter peccatum diligas. nihil preter peccatum timeas nihil preter deum afficiat. nihil te nisi culpa contristet et quoniam cognitio ⁊ accusatio sui ipsius que acq̄ritur per mētis mūditiā solitudinem ⁊ mentalē orationem necesse est vt quisquis adhanc puritatez peruenire affectet solitudinem velut matrem orōnis ⁊ mūdicie āplectatur Et ibi i lectiōe ⁊ sui corde scrutatione sic quotidie exerceat q̄ omī ociositate vitata oimq; humana verecūdia postposita ⁊ i despecta ad veram ac purā integram ⁊ plenam confessionem nūc se preparet et disponat.

C Modus cognoscendi seipsum

Cap. xxiij.

Modus cognoscendi seipsum

Postremo qui vult ad sui pfectam cognitionem cito et facilliter peruenire ac perfecte pacem con-
sciente possidere. **P**rimo cor suum spoliet ab omni a-
more et affectione sensuali a quacunq; persona et re tē-
porali sic q; inter deū et cor suum nullum sit medium
Nichil diligat extra deum neq; pter deum. et tunc ta-
lis affectio non erit medium impediens sed adiuuās
et coaptans **S**ecundo eruat cor suū ab amore inordi-
nato ad seipsum sic q; nō sit fur et latro honoris et lau-
dis appetēdo aliquid de his que debētur soli deo sim-
pliciter Nichil terrenum appetat nisi p; dei seruitio et
vtilitate anime sue vel proximi et ab negat propriam
voluntatem cupiat alienum velle potius q; suum per-
ficere nec a voluntate dei ac eius permissione animus
suus discordet. **T**ertio ad sue conscientie stimulum
frequenter exerceat memorando predicta delicta se
ipsum arguendo de negligentia concupiscentia et ne-
quitia. **D**e negligentia quidem se arguat si cor suum
non bene custodiuit. tēpus inutiliter expendit. si ope-
ra sua in finem debitum reduxit. **A**dhuc si fuit negli-
gens in oratione in lectione et boni operis executio-
ne. quorum vnum non sufficit sine altero. **A**dhuc si
fuit negligens ad agendum penitentiam de commis-
sis ad resistendum tentationibus a deo permissis ad
proficiendum in bonis sibi ostensis. **D**e concupiscen-
tia autem se reprehendat cogitando si in se viuūt aut
virūt concupiscētia et voluptas appetēdo dulcia mol-
li et cibaria sapida vestimenta deliciosa et obiecta
luxuriosa. cum omnia in primo motu sunt fugienda

Modus cognoscendi se ipsum.

Item si uiuit in se vel uixit concupiscentia curiosita-
tis appetendo scire occulta dei aut creaturam uide-
re pulchra habere preciosa et similia que oia procedunt
ex auaricia. Item si in se uiuit aut uixit concupiscen-
tia uanitatis appetendo humanum fauorem vel hono-
rem laudem et propriam gloriam. Hec oia que faciunt
hominem uanum sunt fugienda quodcumque et maxime re-
ligioso qui debet ambulare in ueritate coram deo et homi-
nibus in cunctis bonis operibus suis et ordinare con-
uerba et opera in laudem dei et edificationem proxi-
mi et utilitatem sui nichil extra deum penitus appetendo
De nequitia uero se arguat cogitando si in se uiuit aut
uixit iracundia in uerbo vel animo in exteriori signo
et si aliquem ad uerecundiam puocauit. Hoc autem
uicium non potest corrigi nisi per spiritum ueritatis
ut scilicet homo considerat quid meruit per peccatum
mortale. Et per hoc bonitatem dei attendat patientiam
que ipsum sustinuit. usque nunc nec ad huc eum
damnare uult eum iuste possit ac potuerit quotiens mor-
taliter delinquit. Cum ergo ueritas ingreditur ani-
mam et ibi permanet omne cor impatiens et furiosus
efficitur humile et mansuetum et omne cor durum. et
impium efficitur pium et compassiuum. Hec autem uirtus
ingreditur solummodo in cor mundatum. Item cogi-
tet si in se uiuit aut uixit nequitia inuidie que de bono
alterius contristatur et de malo iocundatur quod uicium
directe contradixit spiritui sancto. Et ideo ex inui-
dia oritur peccatum in spiritum sanctum quod dicitur
inuidentia. Contra hoc scriptum est in mattheo

Peccatorum origo.

An oculus tuus neq̄ est quia ego autem sum bonus
Et ideo hec peccata non remittuntur in hoc seculo
nec i futuro. Itē cogitet si i eo est vel fuit nequitia ac
cidie que consurget extedio boni. aut ocio sit a te ni
mia aut ex timore vel dolore alicuius mali. Et ex hoc
oriūtur pessime suspitiōes maligne cogitatiōes blas
phemie diffidētia de deo ⁊ finalis desperatio. Ad hāc
sepeissime deueniūt insolentie dediti ⁊ qui se negligūt
In bonis exercere tempus suum vtiliter expendere
nec non quiniūnis est ambiciosus appetendo excessi
ue honorem talis qui appetit supra meritum sue suffi
cientie nunq̄ habebit quod appetit sed quod peius
est iusto dei iudicio tanto magis trahitur quam
to magis seipsum eleuauerit et pcurauerit per alios
trahi sursum tanto magis deprimitur ⁊ contemnitur
Qui ergo hoc viciū desiderat vitare studeat ociū
vitare ac mentis ⁊ corporis superare pigriciam eoz
q̄ occasiones p̄scindere que sūt amor q̄etis et immo
derantia victus p̄p̄ has duas causas pctā pessima
sunt perpetrata Et his occasionaliter et venit ira de
isuper sodomam ⁊ gomorram. Idcirco sancti patres
fugientes de seculo ad desertum. Contra illud viciū
accidie que inficit ⁊ dissipat omne bonum stat in ar
mis temperantie ⁊ occupationis ⁊ continentie fomē
to ne ociositatem radicem omnis mali incurrerent se
principaliter muniabant. Ca. xliiii.

Peccatorum origo.

¶ Hnū uiciorum capitaliū vnū est initiū: scz
in gratitudo. Duplex ē enī [radix timor mal